

Fővárosi Ítéltábla

4.Pf.20.739/2021/5.

A Fővárosi Ítéltábla a felperesi jogi képviselő neve Ügyvédi Iroda (felperesi jogi képviselő címe; ügyintéző: felperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt felperes1 (cím2) felperesnek – a alperesi jogi képviselő neve Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe; ügyintéző: alperesi jogi képviselő neve ügyvéd) által képviselt alperes1 (alperes címe) alperes1 ellen szavatossági igény iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2021. július 6. napján meghozott 38.G.42.164/2019/28. számú ítélete ellen az alperes1 részéről 30. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperes1t fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 500.000 (ötszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000 (kétfmillió-ötszázezer) forint le nem fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.669/2019/4. számú közbenső ítéletével a Fővárosi Törvényszék 30.G.40.051/2018/53. számú ítéletét megváltoztatva megállapította, hogy az alperes1 jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettséggel tartozik a felperessel szemben a 2017. május 30. napján kelt ingatlan-adásvételi szerződés 8.7. pontja szerint. A felperes fellebbezési eljárásban felmerült költségét 1.000.000 forint + áfa, valamint 2.500.000 forint mértékben, az alperes1ét 1.000.000 forintban állapította meg. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.V.20.200/2020/4. számú közbenső ítéletével a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartotta.

[2] A felperes a végleges keresetében 202.237 euró és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperes1t, jogszavatosság, vételár csökkentés címén. A követelése 130.000 euró

kompenzációs díjból, 19.847 euró közvetítói díjból, 20.358 euró biztonsági portaszolgálat megbízási díjából és 32.032 euró jogi költségéből tevődött ki.

[3] Az alperes1 változatlanul a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettsége kizárólag a 3/a. helyiség vonatkozásában állhat fenn, amelyből következően arányosítani tartotta szükségesnek a felperes által érvényesített díjakat és így 5,876% arányban tartotta figyelembe vehetőnek. Egyebekben a követeléseket alaptalannak, bizonyíthatatlannak tartotta, és okozati összefüggés hiányában is elutasítani kérte.

[4] Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperes1t, hogy fizessen meg a felperesnek 170.205 eurót és ennek 2017. november 8-tól a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes, az Európai Központi Bank alapkamatának 8% ponttal növelt összegét, valamint 10.766.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, fizessen meg az alperes1nek 1.600.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében a bíróság tényként állapította meg, hogy a peres felek között 2017. május 30. napján létrejött ingatlan adásvételi szerződés az abban foglalt tartalommal fejezte ki a szerződő felek szándékát és akaratát. Az adásvételi szerződés 4. sorszámú melléklete tartalmazta azon bérleti szerződések listáját, melyek az adásvételi szerződés időpontjában a felperes által megvásárolt ingatlanban található helyiségekre vonatkoztak. A cég1 esetében a melléklet nem tartalmazza, hogy mely helyiségekre vonatkozott a birtoklás, csupán az került rögzítésre, hogy nincs aláírt bérleti szerződés, a bérlő az ingatlanban tartózkodik. Az okirati bizonyítékok alapján megállapította a bíróság, hogy az alperes1 és a cég1 között 2015. január 15-én kelt bérleti szerződés a perbeli ingatlanon lévő épület 3. számú helyiség büfé céljára történő bérbeadására vonatkozott. Az alperes1 kellő ismerettel rendelkezett arról, hogy az ingatlant a felperes szállodává kívánja alakítani és akként hasznosítani. Az alperes1nek tudomása volt arról, hogy az adásvételi szerződés időpontjában a felperesnek nem állt rendelkezésére az alperes1, illetőleg a cég1. között a 3., illetve 3/a. számú helyiségekre vonatkozó bérleti szerződés, amely a cég1. használati jogát alátámasztotta volna. A felperes tehát ezen információ hiányában kötötte meg az adásvételi szerződést. Az elsőfokú bíróság megállapította az ingatlanról becsatolt vázrajzból, hogy a 3., illetőleg 3/a. helyiségek egymást körbehatároltan elhelyezkedő helyiségek voltak. Az alperes1t felszólító levél az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megfelel a Ptk. 6:175. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az adásvételi szerződés megkötésekor a cég1. a 3., illetőleg 3/a. helyiségekre rendelkezett-e bérleti szerződéssel az alperes1sel. Ugyanakkor annak jelentőséget tulajdonított, hogy a cég1. a 3. és a 3/a. helyiségeket, melyek egy térbeli egységet képeztek, birtokban tartotta, így a felperes tulajdonosi jogából eredő használati/birtoklási joga sérült a Ptk. 6:176. § (1) bekezdésében foglaltak szerint. Tényként állapította meg, hogy a felperes ezen helyiségeket 2018. május 2-án vette birtokba és a 2018. április 27-i megállapodás egyértelműen tartalmazza, hogy a felperes 130.000 eurót fizetett kártalanításként az ingatlan kiürítése és birtokba adása érdekében a cég1.-nek. A vallomások mérlegelésével is az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes1 szavatossági kötelezettsége fennáll, a felperes a szavatossági igényét az igénybejelentő értesítés útján alperes1nek bejelentette. Alaptalannak tartotta az alperes1 hivatkozását és kérelmét, hogy a bíróság csupán a 3/a helyiség arányában (5,876%) állapítsa meg a tehermentesítést, miután a bérlő használata a 3. és 3/a helyiségekre nem volt

elkülöníthető, azok egyidejűleg kerültek a felperes birtokába, az adásvétel tárgyát képező ingatlan egészére vonatkozó tulajdonosi jogát csak ezen helyiségek kiürítését követően gyakorolhatta teljeskörűen. A felperes vételár csökkentése iránti igényét is alaposnak ítélte az elsőfokú bíróság, az igazoltan megfizetett kompenzáció, az összecszerülésében szintén igazolt közvetítői díj és biztonsági portaszolgálat megbízási díj tekintetében, hangsúlyosan figyelembe véve a felek szerződése 8.7. pontjában foglaltakat, mint kölcsönös szerződéses akaratot. „A vevőt ért minden veszteség” körében a közvetítő igénybevétele, illetve a részére kifizetett díjat jogszerűnek tartotta, hiszen elsődleges cél volt a helyiségek mielőbbi birtokba vétele a projekt megvalósítása érdekében. A biztonsági szolgálatra vonatkozó megbízást életszerűnek, a szerződésből megállapíthatónak tartotta. Az adásvétel tárgyát képező ingatlan őrzésére kötötte a felperes azon időszakra, amikor a cég1 a helyiségeket birtokolta. A felperes által felszámítani kért jogi költségeket azonban nem tartotta megalapozottnak, mivel az a perköltség keretében érvényesíthetők és nem bizonyított, hogy mennyiben köthető ezen eljárás a jogszavatosságból eredő veszteséghez.

[5] Az alperes1 a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Rámutatott arra, hogy mindvégig vitatta a kereset összecszerűségét. Álláspontja szerint a közbenső ítélettel az került megállapításra, hogy jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettséggel a 3/a. számú helyiségre megkötött bérleti szerződés miatt tartozik a felperessel szemben. A felperes egyértelműen akként nyilatkozott végig a per folyamán, hogy a 3. számú helyiség tárgyában a cég1. határozatlan időtartamúvá alakult bérleti szerződésével tisztában volt és ezt a körülményt ismerte és elfogadta. Utalt a Kúria közbenső ítéletének egy és kilencedik bekezdésében írtakra és mindezen közbenső ítéletek alapján arra, hogy a 3/a. számú helyiségre megkötött bérleti szerződés miatt tartozik a felperessel szemben jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettséggel. Így ezen helyiségen kívül más helyiségre vonatkozóan a közbenső ítélet megállapítása miatt jogszavatossági igény nem állapítható meg, azaz a 3. számú helyiségre vonatkozó határozatlan időtartamúvá alakult bérleti szerződéssel kapcsolatban jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettsége nincs a felperessel szemben, hiszen ezen szerződéssel a felperes tisztában volt, e körülményt ismerte, elfogadta saját előadása szerint is. Ezzel ellentétes ténymegállapítást tehát iratellenesen tett az elsőfokú bíróság és az a közbenső ítéletbe is ütközik. Az elsőfokú bíróság tehát a közbenső ítéletnek ellentmondva azzal ellentétesen állapította meg a tényállást és felperes igényérvényesítési lehetőségét. A kompenzációs összeg körében hivatkozott a megállapodásban foglaltakra, amely megítélése szerint valótlan tény is tartalmaz, mivel a becsatolt új bérleti szerződés egyértelműen bizonyítja és rögzíti, hogy a alperes2 és a cég1. közötti 2016. április 30. keltezésű szerződés kizárólag a 3/a. számú helyiségre vonatkozik. Ezen bérleti szerződés megléte miatt érvényesített szavatossági igény képezi kizárólag a jelen per tárgyát, a 3. számú helyiségre vonatkozó bérleti jogviszony nem tárgya a pernek. A megállapodás és az átadás-átvételi jegyzőkönyv alapján a felperes által kifizetett kártalanítás a 3. és a 3/a. számú helyiségek birtokba visszaadása miatt került kifizetésre. Ezért megítélése szerint az így kifizetett kártalanítási összeget a 3. és 3/a. számú helyiségek alapterületének megfelelően arányosítani szükséges. A 3/a. szám alatti helyiségre vonatkozóan így 7.640 euró kártalanítási összeg került tényleges kifizetésre és ezért csak ezen tehermentesítési költség vehető figyelembe és ennek megfelelően állapítható meg az árleszállítás összecszerűsége az egyéb törvényi feltételek fennállta esetén. Álláspontja szerint a kompenzációként kifizetett összeg vonatkozásában a felperes sem a költségek felmerülésének indokoltságát, sem a kompenzációs összeg felmerülésének a jogszerzés korlátozottságával való okozati összefüggését nem bizonyította. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon bizonyítottság nélkül és a közbenső ítélettel ellentétesen terhelte alperes1re a kompenzációként kifizetett

összeget. A közvetítéssel megbízott személy díja vonatkozásában a csatolt szerződést nem tartotta alkalmasnak annak bizonyítására, hogy a költség felmerülése indokolt volt, hiszen a szerződésből nem derül ki, hogy mely bérleti szerződés körében végez közvetítői tevékenységet a megbízott. A szerződésben semmi nem utal arra, hogy a bérlemény mely helyiséget, ingatlant jelenti és nem derül ki a bérbeadó személye sem, azaz a szerződés tárgya nem beazonosítható. Vitatta, hogy a közvetítői tevékenység és az érte kifizetett közvetítői díj bármilyen összefüggésben állna a jelen perrel és a megszerzés korlátozottságával. Így az okozati összefüggés is indokoltság nem bizonyított. Kúriai döntésre is hivatkozott. Rámutatott arra, hogy a közvetítői díj nyilvánvalóan és értelemszerűen nem az ingatlan értékét csökkentő tétel. A közvetítői költséget kártérítés címén tartotta esetleg érvényesíthetőnek, ugyanakkor a felperes a kártérítési igényétől teljeskörűen elállt, így ezen közvetítői díj megtérítését már semmilyen jogcímen nem érvényesítheti. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy mely bizonyítékok alapján került megállapításra, hogy köteles a közvetítői díj követelés megtérítésére. Utalt arra, hogy az eljárás folyamán mindvégig vitatta a közvetítői díj felmerültét indokoltságát és a felperesi megszerzés korlátozottságával való okozati összefüggést, a felperes pedig bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Másodlagosan e körben is hivatkozott az arányosításra, hogy 5,876%-a lenne figyelembe vehető. Az ingatlan és a beruházás biztonságának biztosításával felmerült költség esetében sem tartotta a megbízási szerződés tárgyát a megbízott által végzett tevékenységen kívül beazonosíthatónak és annak bizonyítására alkalmasnak, hogy indokolt volt a költség felmerülte. Vitatta, hogy a portaszolgálati tevékenység és az érte kifizetett megbízási díj összefüggésben állna a perrel és a megszerzés korlátozottságával. A felperes e körben sem tett eleget bizonyítási kötelezettségének. Kúriai döntésre hivatkozással itt is kiemelte, hogy a beruházás biztosításával felmerült költséget nyilvánvalóan és értelemszerűen nem az ingatlan értékét csökkentő tételek. E körben is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének nem tett eleget, nem jelölte meg, hogy mely bizonyítékokon alapul a döntése. Másodlagosan e körben is hivatkozott a megfelelő arányosítás szükségességére, hogy a közvetítői díj 5,876%-a lenne a terhére figyelembe vehető. A Pp. 346. § (4) és (5) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a jogi indokolás jogszabályi kötelezettségének nem tett eleget, sem a rendelkező rész, sem az indoklás nem tartalmaz jogszabályi hivatkozást, így az ítélet a Pp. 346. § (4) és (5) bekezdésébe ütközik, jogszabálysértő. Sérelmezte azt is, hogy a bizonyítékok felsorolását sem tartalmazza az ítélet, hogy mely bizonyítékokat mérlegelt és vett figyelembe és nem indokolta, hogy az alperesli nyilatkozatokat mely okból mellőzte. Mindezek alapján a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján kérte az elsőfokú eljárás szabályszerűségének felülbírálatát és a Pp. 369. § (3) bekezdés alapján az ítélet anyagi jognak való megfelelőségének felülbírálatát a bizonyítás eredményeként a tényállás módosítását és mindezek alapján a felperes keresetének elutasítását, a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján, a költségigényét előterjesztette.

[6] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte annak megalapozottsága okán. Az alperesli fellebbezésben előadottakat valóságnak nem megfelelőnek tartotta. Hivatkozott a Ptk. 6:59. § (2) bekezdésére, 6:63. § (1) bekezdésére, 6:175-176 §-ra, a felek közötti szerződés 8.7. pontjára. Rámutatott arra is, hogy a jelen per még a régi Pp. szabályai szerint folyik, így az alperesli tévesen hivatkozott az új Pp. rendelkezéseire. Utalt a jogerős közbenső ítéletre, amely alapján a fellebbezésben előadott jogalap és jogcím vitatások irrelevánsak. Teljes egészében vitatta az alperesli érvelés létjogosultságát, miszerint a felperesi kereset összecszerűségének csökkentését területarányosság figyelembevétele alapján kéri. E körben kiemelte, hogy az általa megfizetett közvetítői díj és biztonsági portaszolgálat megbízási díja tekintetében a terület nagysága

relevanciával nem bírt, és önmagában a 3/a. helyiség is megalapozottá tette volna a területi nagyságra tekintet nélkül a kiadásokat. Kiemelte, mely tényeken alapulóan áll fenn jogszavatossági igénye.

[7] A fellebbezés nem alapos.

[8] Az ítéltábla a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján, a felek tárgyalás tartása iránti kérelme hiányában, a fellebbezés és az elsőfokú ítélet megalapozottságát tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A másodfokú bíróság elsődlegesen arra mutat rá, hogy a jelen eljárásban az 1952. évi III. törvény (Pp.) rendelkezései voltak alkalmazandók. A keresetlevél benyújtására még az új Pp. hatályba lépését megelőzően került sor, ezért a Pp. rendelkezései voltak irányadók. Az alperes1 a fellebbezését a 2016. évi CXXX. tv. (új Pp.) rendelkezései felhívásával terjesztette elő. Az alperes1 tévedett a tekintetben, hogy mely eljárási törvényt kell alkalmazni. Azonban az a tény, hogy a fellebbezés az új Pp. rendelkezéseire hivatkozással került előterjesztésre, nem volt akadálya a fellebbezés érdemi elbírálásának. Az ítéltábla a fellebbezés tartalma alapján a Pp. rendelkezéseit alkalmazva bírálta el a fellebbezést és a fellebbezési kérelemhez is kötötten az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

[10] Fellebbezéssel nem volt támadott a marasztalást meghaladó keresetet elutasító ítéleti rendelkezés, ezért ezt a Pp. 228. § (4) bekezdés értelmében a másodfokú bíróság nem érintette.

[11] A felek jogvitájában jogerős közbenső ítélet született. Ez kizárja, hogy a jogerős közbenső ítélet meghozatalát követően az összecszerűsége folyamatba került eljárásban és az így meghozott elsőfokú ítélet elleni fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban is a bíróság jogalapi kérdéseket vizsgáljon. A jogszavatossági kötelezettség megszegése a jogerős közbenső ítélettel már megállapításra került, ezért a jogszavatossági kötelezettség fennállása a továbbiakban már nem volt vitatható. Az, hogy e helytállási kötelezettség mi alapján áll fenn és milyen körben és mértékben, ugyancsak nem volt már vitatható, mivel azt a jogerős közbenső ítélet ugyancsak megállapította. A jogerős közbenső ítélet mondta ki, hogy az alperes1 jogszavatosságból eredő helytállási kötelezettséggel tartozik a felperessel szemben a 2017. május 30. napján kelt adásvételi szerződés 8.7. pontja szerint. Ebből következően az alperes1 a jelen eljárásban már nem teheti vitássá, hogy a jogszavatossági kötelezettsége a szerződés 8.7. pontja szerint áll fenn és az ott írtaknak megfelelően terheli. A szerződés 8.7. pontja értelmében az alperes1 köteles megtéríteni a felperes minden veszteségét, amely annak következtében vagy azzal kapcsolatban keletkezett a vevőnél, hogy az eladó szavatossági nyilatkozatainak bármelyike valótlan, nem helytálló vagy félrevezető, vagy az eladó azok bármelyikét megszegte. A szerződéses rendelkezés szerint az alperes1 minden veszteséget köteles megtéríteni, amely okozati összefüggésben keletkezett az alperes1 jogszavatossági kötelezettségének megszegésével. Ezért nem volt annak sem ügydöntő jelentősége már, hogy

a felperes által megjelölt költségek az ingatlan értékét csökkentették-e, illetve, hogy a felperes kártérítési igényt érvényesített-e. Mindennek értelmében a jogerős közbenső ítéletet követően már csak az volt érdemben vizsgálható és elbírálni, hogy a felperes által megjelölt költségek ténylegesen és milyen összegben merültek fel, továbbá az alperes1 fenti magatartásával okozati összefüggésben következtek-e be.

[12] Mindezekre figyelemmel és mindezekhez kötötten volt a fellebbezés és az elsőfokú ítélet érdemben felülbírálni és az ezt meghaladó megállapításokat, hivatkozásokat figyelmen kívül kellett hagyni, az elsőfokú ítélet indokolását a fentiek szerint pontosítani volt szükséges.

[13] A felperes okiratokkal igazolta, hogy az általa érvényesített kompenzációs díj, a közvetítői díj, biztonsági portaszolgálat megbízási díja költségként nála felmerült, az „veszteség”-ként jelentkezett. A felperes az által megvásárolt ingatlannal a bent maradt bérlő miatt nem tudott rendelkezni. Tényként állapítható meg, hogy a felperes az cég1-vel kötött 2018. április 27-i megállapodása és az ingatlan kiürítése következtében jutott az ingatlan teljes birtokába és tudott azzal ténylegesen rendelkezni. E megállapodás alapján tényként állapítható meg az is, hogy a 3 és 3/a helyiség ekkor került kiürítésre és átadásra a felperes részére. Az elsőfokú bíróság arra helytállóan utalt, hogy a 3 és 3/a helyiség egymást körbehatároltan elhelyezkedő helyiségek voltak, ezt a peres eljárás alatt csatolt helyszínrajz igazolja. Mindebből az is következik, hogy a felperes a 3 és 3/a helyiséggel csak 2018. április 28-i megállapodást követően tudott rendelkezni. Ezért a jogerős közbenső ítélettel megállapított jogszavatossági helytállási kötelezettségével okozati összefüggésben állnak a 3 és 3/a helyiség későbbi, a felperes részére történt átadásával felmerült költségek. Ezekből az is következik, hogy az alperes1nek az arányosításra történt hivatkozása sem foghatott helyt.

[14] A felperes által fizetett kompenzációs díj azzal összefüggésben merült fel, hogy a felperes csak később és e díj kifizetésének eredményeként jutott a teljes ingatlan birtokába, ezért e kifizetett díj az alperes1 jogszavatossági helytállásával okozati összefüggésben merült fel, ezért annak megfizetésére az alperes1 köteles. Az elsőfokú bíróság így alappal marasztalt ezen igazolt „veszteség” megfizetésére.

[15] A közvetítői díj és a biztonsági porta megbízási díja vonatkozásában nemcsak az szerződések, hanem valamennyi rendelkezésre álló bizonyíték értékelése mellett volt hozható érdemi döntés. A felperes következetes állítása és az általa csatolt okiratok alapján tényként állapítható meg, hogy a felperes kifizette az általa a keresetben érvényesített összegeket. A felperes közel egy éven keresztül nem jutott a teljes ingatlan birtokába, amelynek oka kizárólag a jogerős közbenső ítélettel megállapított alperes1i mulasztás volt. Az időmúlásra is figyelemmel a felperesnek a bérlővel meg kellett állapodnia ahhoz, hogy az ingatlan teljes kiürítése megtörténjen. Az, hogy ennek mielőbbi megvalósulása érdekében közvetítőt vett igénybe, nem mentesítheti az alperes1t a helytállási kötelezettsége alól, figyelemmel a peres felek közötti szerződés 8.7. pontjában írtakra. A felperesnek másként kellett biztosítania az ingatlan őrzését a bérlő bennmaradása miatt, mintha az adásvételi szerződés megkötését követően a teljes ingatlan birtokába jutott volna és a felett kizárólagosan rendelkezhetett

volna. Az elsőfokú bíróság arra helytállóan mutatott rá, hogy a bérlő általi birtoklás idejére kötött biztonsági szolgálatra vonatkozó szerződést a felperes. A portaszolgálat ellátását indokolta az, hogy a felperesen kívül más is bejuthatott az ingatlanba, annak adott helyiségeit használhatta a kiürítési megállapodásig. Mindebből következően a peres felek közötti szerződés 8.7. pontja szerinti veszteségként merült fel a felperesnél a közvetítői díj és a biztonsági porta megbízási díja, amelynek megfizetésére helytállóan kötelezte az alperes1t az elsőfokú bíróság.

[16] A kifejtettek értelmében az ítéltábla a Pp. 256/A. § (6) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

[17] Az alperes1 fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú perköltség viseléséről az ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint határozott. A felperest képviselő ügyvéd díjáról a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján rendelkezett mérlegelve a fellebbezési pertárgyértékhez képest kifejtett ügyvédi tevékenységet és a tárgyalás tartásának hiányát.

[18] Az alperes1 a fellebbezési illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a Pp. 95. § (3) bekezdésére tekintettel a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján határozott.

Budapest, 2021. november 25.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó s.k.
Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Molnár
bíró